A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. július 21.*

„Fellebbezés — Európai uniós védjegy — Az English pink európai uniós szóvédjegy bejelentése — A PINK LADY szóvédjegy és a »Pink Lady« szóelemeket tartalmazó ábrás védjegyek jogosultjának felszólalása — A felszólalás elutasítása — Európai uniós védjegybíróság határozata — Megváltoztatás — Ítélt dolog”

A C-226/15. P. sz. ügyben

az **Apple and Pear Australia Ltd** (székhelye: Victoria [Ausztrália]),

a **Star Fruits Diffusion** (székhelye: Caderousse [Franciaország])

(képviselik őket: T. de Haan avocat és P. Péters advocaat)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. május 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben),

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Carolus C. BVBA** (székhelye: Nieuwerkerken [Belgium]),

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a negyedik tanács tagjaként eljáró bíró, C. Lycourgos (előadó), Juhász E. és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. február 4-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. április 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükben az Apple and Pear Australia Ltd és a Star Fruits Diffusion az Európai Unió Törvényszéknek 2015. március 25-i Apple and Pear Australia és Star Fruits Diffusion kontra OHIM – Carolus C. (English pink) (T-378/13, EU:T:2015:186, a továbbiakban: megtámadott ítélet) megsemmisítését kéri, amennyiben a Törvényszék ezen ítéletben elutasította az elsődlegesen az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsa által a köztük és a Carolus C. BVBA közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2013. május 29-án hozott határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megváltoztatása iránti keresetüket.

Jogi háttér

2 Az [európai uniós] védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) (16) és (17) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(16) Az [európai uniós] védjegyek érvényessége és bitorlása tárgyában hozott határozatoknak az [Unió] egész területére kiterjedő hatállyal kell bírniuk, ugyanis ez az egyetlen módja annak, hogy elkerülhetők legyenek a bíróságok, illetve a hivatal által hozott határozatok közötti ellentmondások, továbbá hogy megőrizhető legyen az [európai uniós] védjegyek egységes jellege. A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet [HL 2001. L 12., 1. o.] rendelkezéseit az [európai uniós] védjegyekkel összefüggő valamennyi perre alkalmazni kell, kivéve, ha e rendelet az említett rendelkezésektől eltérően rendelkezik.

(17) Az ugyanazon felek között azonos cselekmények tárgyában az [európai uniós] védjegyoltalom és az azzal egyidejűleg fennálló nemzeti védjegyoltalom alapján indult perekben el kell kerülni, hogy egymásnak ellentmondó ítéletek szülessenek. [...]”

3 A 207/2009 rendelet 6. cikke értelmében az európai uniós védjegyoltalom lajstromozással szerezhető meg.

4 Az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[…]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[…]

(5) A (2) bekezdés szerinti, lajstromozott korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, függetlenül attól, hogy az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak-e, vagy sem,

azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal összevetve, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták, feltéve hogy korábbi [európai uniós] védjegy esetében a védjegy az [Unióban], korábbi nemzeti védjegy esetében pedig a védjegy az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”

5 Az említett rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja a következőt mondja ki:

„Az [európai uniós] védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ:

[…]

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók az [európai uniós] védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és az [európai uniós] védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és az [európai uniós] védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

c) az [európai uniós] védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést az [európai uniós] védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve hogy a közösségi védjegy az Unióban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az [európai uniós] védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”

6 A 207/2009 rendelet 41. cikke (1) bekezdésnek első része értelmében az európai uniós védjegybejelentés meghirdetésétől számított három hónapon belül e rendelet 8. cikke alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalás nyújtható be.

7 A 207/2009 rendelet 42. cikkének (5) bekezdése így rendelkezik:

„Ha a felszólalás vizsgálata során megállapítást nyer, hogy a megjelölés az [európai uniós] védjegybejelentés árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében nem részesülhet oltalomban, a bejelentést ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében el kell utasítani. Ellenkező esetben a felszólalást el kell utasítani.”

8 E rendelet 56. cikkének (3) bekezdése értelmében „[a] megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet el kell utasítani, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a tagállamok valamelyikének bírósága korábban már jogerős ítéletet hozott.”

9 Az említett rendelet 65. cikkének (3) bekezdése értelmében „[a] Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot megsemmisítheti [helyesen: hatályon kívül helyezheti] vagy megváltoztathatja.”

10 Ugyanezen rendelet 95. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok területükön a lehető legkorlátozottabb számban kijelölnek első- és másodfokon eljáró olyan nemzeti bíróságokat (a továbbiakban: [európai uniós] védjegybíróság), amelyek az e rendelettel rájuk ruházott hatáskörben járnak el.”

11 A 207/2009 rendelet 96. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az [európai uniós] védjegybíróságnak a következő ügyekben van kizárólagos joghatósága:

a) az [európai uniós] védjegy bitorlásával összefüggő perek és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – az [európai uniós] védjegy bitorlásának kísérletével kapcsolatos perek;

[…]

c) a 9. cikk (3) bekezdésének második mondatában említett cselekmények eredményeként indított perek;

d) a 100. cikk alapján az [európai uniós] védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy az [európai uniós] védjegy törlésére irányuló viszontkeresetek.”

12 E rendelet 100. cikkének (1), (2), (6) és (7) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkereset kizárólag az e rendelet szerinti megszűnési vagy törlési okokon alapulhat.

(2) Az [európai uniós] védjegybíróság a megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkeresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a hivatal korábban jogerősen döntött.

[…]

(6) Ha az [európai uniós] védjegybíróság az [európai uniós] védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkeresetet jogerős ítélettel érdemben elbírálta, az ítélet egy példányát megküldi a hivatalnak. Az ilyen továbbításról a felek bármelyike tájékoztatást kérhet. A hivatal a végrehajtási rendelet előírásainak megfelelően az [európai uniós] védjegylajstromba az ítéletet bejegyzi.

(7) Az [európai uniós] védjegybíróság az [európai uniós] védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkereset tárgyalásakor az [európai uniós] védjegy jogosultjának kérelmére és a felek meghallgatását követően az eljárást felfüggesztheti, és felhívhatja az alperest, hogy az általa megjelölt határidőn belül a megszűnés megállapítására irányuló, illetve törlési kérelmet nyújtson be a hivatalhoz. Ha a kérelem benyújtására az előírt határidőn belül nem kerül sor, az eljárást folytatni kell, és a viszontkeresetet visszavontnak kell tekinteni. A 104. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell.”

13 A szóban forgó rendelet 109. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja:

„(2) Az [európai uniós] védjegy bitorlása tárgyában eljáró [európai uniós] védjegybíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos nemzeti védjegy alapján az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.

(3) A nemzeti védjegy bitorlása tárgyában eljáró bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos [európai uniós] védjegy alapján az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.”

A jogvita előzményei

14 2009. október 13-án a Carolus C. a 207/2009 rendelet alapján európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz. A lajstromoztatni kívánt védjegy az „English pink” szómegjelölés volt.

15 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 31. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, konkrétan a friss gyümölcsökkel és zöldségekkel kapcsolatban.

16 2010. április 20-án a fellebbezők a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján felszólalást nyújtottak be a szóban forgó védjegy ugyanezen termékek tekintetében történő lajstromozásával szemben.

17 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

– a 2003. február 27-én 2042679. számon lajstromozott PINK LADY európai uniós szóvédjegy a Nizzai Megállapodás szerinti 31. osztályba tartozó, alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Mezőgazdasági és kertészeti termékek, ideértve a gyümölcsöket, magokat, élő növényeket és fákat, különösen az almát és almafát”;

– a lent ábrázolt, 2005. december 15-én 4 186 169. számon lajstromozott európai uniós ábrás védjegy a 31. osztályba tartozó, alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Friss gyümölcsök; alma, gyümölcsfa; almafa”;

– a lent ábrázolt, 2008. július 30-án 6335591. számon lajstromozott PINK LADY európai uniós szóvédjegy a Nizzai Megállapodás szerinti 31. osztályba tartozó, alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Mezőgazdasági és kertészeti termékek, ideértve a gyümölcsöket, magokat, élő növényeket és fákat, különösen az almát és almafát”;

18 A felszólalás alátámasztásaként a felszólaló a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt okokra hivatkozott.

19 2011. május 27-i határozatával az EUIPO felszólalási osztálya elutasította a felszólalást.

20 2011. június 7-én a fellebbezők a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján az említett határozattal szemben fellebbezést nyújtottak be az EUIPO-hoz.

21 Korábbi európai uniós szó- és ábrás védjegyek, valamint az 559177. sz. benelux védjegy alapján a fellebbezők által kezdeményezett védjegybitorlási perben 2012. június 28-án hozott ítéletében a brüsszeli kereskedelmi bíróság (tribunal de commerce de Bruxelles, Belgium) európai uniós védjegybíróságként törölte az ENGLISH PINK benelux védjegyet, és megtiltotta a Carolus C.-nek e megjelölés használatát az Unióban. A 2012. július 4-i levélben a fellebbezők tájékoztatták az EUIPO-t az említett ítéletről. A 2012. augusztus 29-i levelükben pedig tájékoztatták arról, hogy a Carolus C. elfogadta az ítéletet, tehát az jogerőssé vált.

22 A megtámadott határozatban az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezők által az EUIPO felszólalási osztályának határozata ellen benyújtott fellebbezését. Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa többek között rámutatott arra, hogy az ütköző védjegyek között nem áll fenn vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóság, és megállapította az összetéveszthetőség hiányát.

23 Azt is kiemelte, hogy az EUIPO felszólalási osztálya helyesen foglalta össze a fellebbezők által benyújtott számtalan bizonyíték tartalmát, és kellően indokolta azon következtetését, hogy mindezek a bizonyítékok elégtelenek és nem meggyőzőek.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

24 A Törvényszék Hivatalához 2013. július 23-án benyújtott keresetlevelükkel az Apple and Pear Australia és a Star Fruits Diffusion keresetet indított elsődlegesen a vitatott határozat megváltoztatására, másodlagosan e határozat hatályon kívül helyezésére.

25 A keresetük alátámasztására hét jogalapra hivatkoztak. Az első, a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértésére vonatkozó jogalap azon alapult, hogy a vitatott határozat nem tartalmaz indokolást a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítéletéből levonandó következtetések tekintetében. A második jogalap a *res iudicata* elvének megsértésén alapult. A harmadik jogalap keretében a fellebbezők a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézéshez való jog és a bizalomvédelem alapelvének megsértése hivatkoztak. A negyedik jogalap a 207/2009 rendelet 76. cikkének megsértésén alapult. Az ötödik és a hatodik jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának, illetve 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapult. A hetedik jogalap ugyanezen rendelet 75. cikkének megsértésén alapult, mivel az EUIPO fellebbezési tanácsa olyan indokokra alapította határozatát, amelyek tekintetében a felek nem foglalhattak állást.

26 A megtámadott ítéletben a Törvényszék hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot, mivel az nem vette figyelembe a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítéletét és nem vizsgálta ezen ítélet esetleges hatásait a felszólalási eljárás kimenetelére. A Törvényszék ezt meghaladó részében elutasította az Apple and Pear Australia és a Star fruits Diffusion keresetét. A fellebbezőknek a vitatott határozat megváltoztatására irányuló kereseti kérelmét illetően a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg a megtámadott ítélt 68., 70. és 71. pontjában, hogy a fellebbezők nem megalapozottan hivatkoztak a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítéletének anyagi jogerejére, és mivel az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa nem vette figyelembe az említett ítéletet és nem vizsgálta annak esetleges hatásait a jogvita kimenetelére, a Törvényszéknek nem állt módjában meghatározni, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia, és ezért nem gyakorolhatta megváltoztatási jogkörét.

A felek kérelmei

27 Fellebbezésükben az Apple and Pear Australia és a Star Fruits Diffusion azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben az elutasította az elsődlegesen a vitatott határozat megváltoztatására irányuló keresetüket;

– változtassa meg a vitatott határozatot oly módon, hogy a fellebbezők által az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezés megalapozott, és hogy következésképpen helyt kell adni az English pink európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelemmel szembeni felszólalásnak, és

– az EUIPO-t kötelezze a fellebbezők részéről mind a fellebbezési eljárás, mind pedig az elsőfokú eljárás során felmerült összes költség viselésére.

28 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az Apple and Pear Australiát és a Star Fruits Diffusiont kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

29 Fellebbezésük alátámasztására az Apple and Pear Australia és a Star Fruits Diffusion három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a *res iudicata* elvének megsértésén alapul. A második jogalap a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézéshez való jog és a bizalomvédelem alapelvének megsértésére irányul. A harmadik jogalap a 207/2009 rendelet 65. cikke (3) bekezdésének megsértésén alapul.

Az elfogadhatóságról

30 Az EUIPO úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan, kivéve ha – a fellebbezők állításának megfelelően – az európai uniós védjegybíróságként eljáró brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítélete anyagi jogerővel rendelkezett, és ezért egyaránt kötelező volt az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsára és a Törvényszékre.

31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az EUIPO által felhozott elfogadhatatlansági kifogás a fellebbezés jogalapjainak érdemi vizsgálata alá tartozik. Az a kérdés ugyanis, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítélete ténylegesen rendelkezett-e anyagi jogerővel, és kötelező volt-e az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsára, a fellebbezés érdemi vizsgálatának tárgyát képezi.

32 Ezért az EUIPO által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

Az első és a második jogalapról

– A felek érvei

33 Az első és második jogalapjukkal, amelyeket a köztük lévő összefüggés miatt együttesen kell vizsgálni, a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítélete nem elegendő azon határozat meghatározásához, amelyet az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának kellett volna meghoznia.

34 Az első jogalapjukban úgy ítélik meg, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy a megtámadott ítélet 64. pontjában kimondta, hogy az anyagi jogerő nem köti sem az EUIPO fellebbezési tanácsát, sem pedig az uniós bíróságot a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése szerinti jogszerűségi felülvizsgálata és megváltoztatási jogkörének gyakorlása keretében – érvényes indokolás nélkül eltért a *res iudicata* alapelvének tiszteletben tartásától. A második jogalap keretében hozzáteszik, hogy a Törvényszék ezáltal megsértette a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézéshez való jog és a bizalomvédelem alapelvét.

35 Az első jogalap első érve keretében a fellebbezők állítása szerint téves és hiányos úgy tekinteni – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 59. és 63. pontjában tette –, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsai határozatainak jogszerűségét kizárólag az uniós bíróság által értelmezett 207/2009 rendelet alapján kell értékelni. Az EUIPO ugyanis nem mentesül az uniós jog általános elvei tiszteletben tartásának kötelezettsége alól, amely elvek közé tartozik a *res iudicata* elve.

36 A fellebbezők az első jogalap második érve keretében úgy ítélik meg, hogy – a felszólalási eljárás keretében hozott közigazgatási határozattal szemben – a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítéletéhez hasonló bírósági határozat anyagi jogerővel rendelkezik. E tekintetben egyedül az EUIPO által valamely, már lajstromozott védjegy törlésére vagy megszűnésére vonatkozóan hozott jogerős határozat rendelkezik az ítélt dolog erejével, és köti az európai uniós védjegybíróságokat.

37 Ezen első jogalap harmadik érve keretében a fellebbezők azt állítják, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság a 207/2009 rendeletet alkalmazva az Európai Unió önálló védjegyrendszerének keretében – amelynek részét képezi – hozott határozatot. E bíróság a 207/2009 rendelet 95. cikke alapján eljárva kizárólag e rendelet alapján állapította meg az összetéveszthetőség és a fellebbezők jóhírnévvel rendelkező védjegyei sérelmének fennállását. Így az „English pink” szómegjelölés használatának tilalmát a fellebbezők uniós jogból eredő jogainak védelme érdekében az egész Unió területén kimondták.

38 A fellebbezők úgy érvelnek, hogy az Emram kontra OHIM – Guccio Gucci (G) (T-187/10, EU:T:2011:202) ügy alapjául szolgáló helyzettől eltérően a brüsszeli kereskedelmi bíróság és az EUIPO előtti eljárásban részt vevő felek ugyanazok, ugyanabban a minőségükben jártak el, és kizárólag a 207/2009 rendelet alapján ugyanazon jogokra hivatkoznak ugyanazon vitatott szómegjelölés kapcsán.

39 Az első jogalap negyedik érve keretében a fellebbezők előadják, hogy e rendelet (17) preambulumbekezdése, valamint 109. cikkének (2) és (3) bekezdése megerősíti, hogy az Európai Unió önálló védjegyrendszere függetlenségének meg kell előznie a *res iudicata* alapelvét.

40 Az említett jogalap ötödik érve keretében a fellebbezők azt állítják, hogy – ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 60. és 63. pontjában kimondottakkal – nem igazolhatja a *res iudicata* elve alkalmazásának megtagadását az, hogy a 207/2009 rendeletben nem szerepelnek olyan különös rendelkezések, amelyek szerint az EUIPO-t a felszólalási eljárásban kötik az európai uniós védjegybíróságok határozatai.

41 A fellebbezőknek e tekintetben az az álláspontjuk, hogy még kevésbé indokolt, hogy a Törvényszék megtagadta a vitatott határozat megváltoztatását, mivel a 207/2009 rendelet általános rendszere, célkitűzései és rendeltetése megköveteli, hogy az európai uniós védjegybíróságok jogerős határozatait – különösen az „ugyanazon felek között” hozottakat – az EUIPO ne vonja kétségbe, és fordítva se.

42 Az első jogalapjuk hatodik érve keretében a fellebbezők kiemelik, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság által az ítéletében kimondott tilalom az „English pink” szómegjelölés egész Unión belüli használatára vonatkozik. A Törvényszék e tekintetben tévesen alkalmazta a jogot, amikor – nevezetesen a megtámadott ítélet 63. és 65. pontjában – megállapította, hogy a védjegybitorlási bírósági eljárás csak egy nemzeti védjegyre irányult, illetve tárgya kizárólag az ENGLISH PINK benelux védjegy törlése és e védjegy használatának megtiltása volt.

43 A fellebbezők e jogalap hetedik érve keretében azt állítják, hogy – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 65–68. pontjában tett megállapítással szemben – a brüsszeli kereskedelmi bíróság előtti védjegybitorlási eljárás, valamint az EUIPO előtt felszólalási eljárás formájában folytatott védjegybitorlási eljárás jogalapja és tárgya azonos volt. Ezért a Törvényszék tévesen tagadta meg a 207/2009 rendeletben és a 44/2001 rendeletben megjelenő *res iudicata* elvének alkalmazását.

44 Ami ugyanis e két eljárás azon jogalapját illeti, amely a kérelem alapjaként felhívott jogszabályt érinti, a fellebbezők megítélése szerint e jogalap nem változik a hivatkozott cikkek vagy bekezdések számozása alapján. E tekintetben kizárólag a jogi megalapozás, azaz az alkalmazandó jogi fogalom bír jelentőséggel. Márpedig a jelen esetben a 207/2009 rendelet értelmében vett „összetéveszthetőséget” és „valamely európai uniós védjegy jóhírnevének sérelmét” mind a brüsszeli kereskedelmi bíróság, mind pedig az EUIPO előtt felhozták. Két egyedi fogalomról van szó, amelyek többször előfordulnak e rendelet egészében, annak különböző cikkeinek számozásától függetlenül.

45 A tárgyat, vagyis a kérelem célját illetően a fellebbezők álláspontja szerint az nem szűkíthető le valamely kérelem formális azonosságára. Az EUIPO-hoz és a brüsszeli kereskedelmi bírósághoz benyújtott kérelem annak elismertetésére irányult, hogy a 207/2009 rendelet alapján az „English pink” szómegjelölés sérti a fellebbezők korábbi európai uniós védjegyeken fennálló kizárólagos jogait. Így a két kérelem tárgya azonos volt, nevezetesen a Carolus C. felelősségének megállapítása a fellebbezők jogainak megsértése tekintetében. E tekintetben az, hogy a hatóságok ugyanazt a tárgyat különbözőképpen ítélik meg, nevezetesen egyrészt az „English pink” szómegjelölés benelux védjegyként való használatának tilalma, másrészt az „English pink” szómegjelölés európai uniós védjegyként való lajstromozásának megtagadása révén, nem változtatja meg magát a tárgyat.

46 Az EUIPO megítélése szerint mint megalapozatlant el kell utasítani az első és a második jogalapot.

– A Bíróság álláspontja

47 A fellebbezők első és második jogalapjukban lényegében azt állítják, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítélte anyagi jogerővel rendelkezett, és hogy következésképpen ezen ítélet kötelezte az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsát, amely az „English pink” szómegjelölés európai uniós védjegyként való lajstromozásával szembeni felszólalásukat vizsgálta.

48 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy – amint azt a főtanácsnok indítványa 51. pontjában kifejtette – a 207/2009 rendelet egyetlen rendelkezése sem vonatkozik a jelen ügyben felmerült eljárási helyzetre, nevezetesen azon kölcsönhatásra, amely egyfelől a valamely uniós védjegybíróság előtt egy korábbi európai uniós védjeggyel és egy nemzeti védjeggyel kapcsolatban indított bitorlási per, másfelől az azon nemzeti védjeggyel azonos korábbi európai uniós védjegyre és megjelölésre alapított, az EUIPO előtt indított lajstromozással szembeni felszólalási eljárás között áll fenn, mint amelynek uniós lajstromozást kérik. Konkrétabban, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 60. pontjában megjegyezte, a 207/2009 rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek értelmében az EUIPO

szerveit kötik az uniós védjegybíróságok bitorlási perben hozott – akár jogerős – határozatai, amikor az uniós védjegyek lajstromozásának területén fennálló kizárólagos határkörükben járnak el, és különösen amikor valamely védjegy lajstromozásával szembeni felszólalást vizsgálnak.

49 Mindemellett különösen az említett rendelet (16) és (17) preambulumbekezdéséből következik, hogy az uniós jogalkotó olyan mechanizmusokat vezetett be, amelyek az európai uniós védjegy egységes oltalmának biztosítására irányulnak az Unió egész területén, megerősítve ezáltal az európai uniós védjegy egységes jellegét. Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában rámutatott, az uniós jogalkotó ezzel összefüggésben európai uniós védjegybíróságokat állított fel, amelyek joghatósággal rendelkeznek arra, hogy az Unió egész területére kiterjedően megtiltsák az európai uniós védjegy bitorlását vagy bitorlásának megkísérlését.

50 Ezzel szemben a 207/2009 rendeletből és különösen az európai uniós védjegy lajstromozási eljárására vonatkozó IV. címéből következik, hogy az EUIPO kizárólagos joghatósággal rendelkezik az ilyen védjegy lajstromozása és az e lajstromozással szembeni felszólalás területén. A Törvényszék helyesen mutatott rá a megtámadott ítélet 63. pontjában, hogy az EUIPO az egyetlen olyan szerv, amelyet az uniós jogalkotó feljogosított a lajstromozási kérelmek vizsgálatára, és ennélfogva az európai uniós védjegy lajstromozására vagy annak megtagadására. Az olyan rendelkezés hiánya, amely előírja, hogy az EUIPO szerveit – amikor valamely európai uniós védjegy lajstromozásával vagy ez e lajstromozással szembeni felszólalással kapcsolatos hatáskörüket gyakorolják – kötik az európai uniós védjegybíróságok jogerőre emelkedett határozatai, az EUIPO e területen fennálló hatásköre kizárólagos jellegének következménye.

51 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a *res iudicata* elve úgy az európai uniós, mint a nemzeti jogrendekben jelentős szerepet tölt be. Ugyanis mind a jog, mind a jogviszonyok stabilitásának, illetve az igazságszolgáltatás megfelelő működésének biztosításához fontos, hogy ne lehessen többé vita tárgyává tenni azokat a bírósági határozatokat, amelyek a rendelkezésre álló jogorvoslatok kimerülését, illetve az azok előterjesztésére nyitva álló határidők elteltét követően jogerőre emelkedtek (lásd: 2014. július 10-i Impresa Pizzarotti ítélet, C-213/13, EU:C:2014:2067, 58. pont; 2015. október 6-i Târșia -ítélet, C-69/14, EU:C:2015:662, 28. pont).

52 E tekintetben ki kell emelni, hogy noha a 207/2009 rendelet nem határozza meg kifejezetten az „anyagi jogerő” fogalmát, e rendeletnek különösen az 56. cikke (3) bekezdéséből és a 100. cikke (2) bekezdéséből következik, hogy – ahhoz, hogy a tagállami bíróságok vagy az EUIPO jogerőre emelkedett határozatai az ítélt dolog erejével rendelkezzek, és ezért kössék e bíróságokat és az EUIPO-t – e rendelet megköveteli, hogy az előttük folyamatban lévő párhuzamos eljárások azonos felekre, azonos tárgyra és azonos jogalapra vonatkozzanak.

53 Mivel nem vitatott, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság és az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa előtti eljárásokban azonos felek vettek részt, következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy ezen eljárásoknak ugyanaz volt-e a tárgya.

54 A jelen ügyben a brüsszeli kereskedelmi bíróság, illetve az EUIPO által vizsgált ügyekben a tárgyak, vagyis az igények nem azonosak. Az e bíróság előtti védjegybitorlási per tárgya ugyanis az ENGLISH PINK benelux védjegy törlése és e megjelölés Unió területén való használatának tilalma volt, míg az EUIPO előtti eljárás tárgya az ENGLISH PINK európai uniós védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás volt.

55 A fellebbezők ezzel kapcsolatban azt állítják, hogy az érintett eljárások tárgya még akkor is azonos volt, ha formálisan különböző kérelmekről volt szó. Az EUIPO és a brüsszeli kereskedelmi bíróság előtti kérelem a 207/2009 rendelet alapján annak elismertetésére irányult, hogy a Carolus C. „English pink” szómegjelölése sérti a fellebbezők korábbi európai uniós védjegyeken fennálló kizárólagos jogait. Így e két kérelem tárgya azonos volt, nevezetesen a Carolus C. felelősségének meghatározása a fellebbezők jogainak megsértése tekintetében.

56 Ez az állítás nem fogadható el. Ugyanis, ami egyfelől valamely védjegy európai uniós védjegyként való lajstromozását illeti, amint az a 207/2009 rendelet 6. cikkéből következik, az európai uniós védjegyoltalom lajstromozással szerezhető meg. Így az ilyen lajstromozással szembeni felszólalás tárgya annak megakadályozása, hogy az említett lajstromozás bejelentője megszerezhesse a kérdéses védjegyoltalmat. E tekintetben e rendelet 42. cikke (5) bekezdésének megfelelően a lajstromozással szembeni felszólalás vizsgálatát követően az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében el kell utasítani a lajstromozás iránti kérelmet, vagy a felszólalást kell elutasítani.

57 E körülmények között a fellebbezők nem állíthatják azt, hogy a lajstromozással szembeni felszólalási eljárás a Carolus C. azon felelősségének megállapítására irányult, amely a korábbi európai uniós védjegyeiken fennálló kizárólagos jogaik megsértése tekintetében fennállt.

58 Ami másfelől az európai uniós védjegybíróságként eljáró nemzeti bíróság előtt indított védjegybitorlási pert illeti, ezen eljárás keretében a korábbi európai uniós védjegy jogosultjának az a célja, hogy e bíróság megtiltsa azon megjelölés használatát, amely összetéveszthetőséget idéz elő a korábbi európai uniós védjeggyel. Az európai uniós védjegy jogosultja így a védjegybitorlás elkövető személy felelősségének megállapítását kívánja elérni kizárólagos jogainak megsértése tekintetében.

59 A jelen ügyben a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítéletével a fellebbezők elérték az ENGLISH PINK benelux védjegy törlését, valamint e megjelölés Európai Unióban való használatának tilalmát.

60 Igaz ugyan, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 10. és 65. pontjában tévesen határozta meg e tilalmat az ENGLISH PINK benelux védjegy Unió területén való használatának tilalmaként, e pontatlanság nem helyezi hatályon kívül a jelen ítélet 54. pontjában szereplő azon következtetést, amely szerint a brüsszeli kereskedelmi bíróság, illetve az EUIPO által vizsgált ügyek tárgyai nem voltak azonosak, és ennélfogva az említett pontatlanság nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését.

61 Egyebek mellett meg kell jegyezni, hogy a Bíróság – bár más ténybeli összefüggések mellett – már oly módon különböztette meg a 207/2009 rendeletből következő védjegybitorlási, a törlési és a lajstromozással összefüggő keresetek tárgyát, hogy valamely korábbi európai uniós védjegy jogosultjának azon lehetősége, hogy védjegybitorlási keresetet indítson valamely későbbi európai uniós védjegy jogosultjával szemben, nem foszthatja meg értelmétől sem a törlési kérelem EUIPO-nál való előterjesztését, sem az európai uniós védjegyek lajstromozási eljárásának keretében rendelkezésre álló előzetes ellenőrzési mechanizmusokat (lásd ebben az értelemben: 2013. február 21-i Fédération Cynologique Internationale ítélet, C-561/11, EU:C:2013:91, 48. pont).

62 Az EUIPO szerveinek az európai uniós védjegyek lajstromozásának engedélyezése, illetve megtagadása terén fennálló, a jelen ítélet 50. pontjában felidézett kizárólagos hatáskörére tekintettel ugyanis minden, valamely európai uniós védjegy lajstromozásával vagy e lajstromozással szembeni felszólalással kapcsolatos EUIPO előtti eljárásnak szükségképpen különbözik a tárgya a nemzeti bíróság előtt lefolytatott bármely eljárás tárgyától, még akkor is, ha az említett bíróság európai uniós védjegybíróságként jár el.

63 Így meg kell állapítani, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság és az EUIPO előtti eljárás tárgya különböző volt, következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot ennek megállapításakor. Mivel a felek, a tárgy és a jogalap azonosságára vonatkozó feltételek együttesek, e megállapítás elegendő azon következtetés levonásához, hogy a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítélete nem bírt anyagi jogerővel a vitatott határozat tekintetében.

64 Ezért a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg, hogy a *res iudicata* elve nem vonta maga után azon következményt, hogy az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsát kötötte a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítélete.

65 Következésképpen mint megalapozatlant el kell utasítani az első és a második jogalapot.

A harmadik jogalapról

66 A fellebbezők harmadik jogalapjukban azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdését azáltal, hogy megtagadta a vitatott határozat megváltoztatását. A fellebbezők megítélése szerint a *res iudicata* alapelve, valamint a jogbiztonság, a megfelelő ügyintézés és a bizalomvédelem alapelve értelmében az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának és a Törvényszéknek is a brüsszeli kereskedelmi bíróság 2012. június 28-i ítéletével megegyezően kellett volna határoznia.

67 Amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 56. pontjában arra emlékeztetett, a Törvényszék számára biztosított megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházza őt fel azzal a jogkörrel, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsának értékelését a saját értékelésével váltsa fel, és főleg nem azzal, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban e tanács még nem foglalt állást (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont).

68 A harmadik jogalap eredményessége tehát – amint azt a fellebbezők a fellebbezésükben elismerik – az általuk támogatott azon álláspont megalapozottságától függ, amely szerint az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa köteles lett volna a brüsszeli kereskedelmi bírósággal megegyezően határozni. Az első és a második jogalap elutasításából azonban következik, hogy nem ez a helyzet áll fenn.

69 Ezért a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

70 A fenti megfontolásokból következik, hogy – mivel a Bíróság egyetlen jogalapnak sem adott helyt – a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

71 Az eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ezen eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

72 Mivel a fellebbezők pervesztesek lettek, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Apple and Pear Australia Ltd-t és a Star Fruits Diffusiont kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások